

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 37 ust. 2a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.) w zakresie informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

Celem przedmiotowej nowelizacji jest przede wszystkim dostosowanie zakresu informacji, które powinny zostać przekazane podmiotowi udzielającemu pomocy de minimis przez podmiot ubiegający się o taką pomoc, do przepisów:

- rozporządzenia Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem KE nr 360/2012”), które obowiązuje od dnia 29 kwietnia 2012 r. oraz
- rozporządzenia Komisji Europejskiej (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem KE nr 1407/2013”), które obowiązuje od dnia 1 stycznia 2014 r.

Należy zauważyć, iż od dnia 1 stycznia 2014 r. pomoc de minimis może być udzielana na zasadach określonych w trzech następujących rozporządzeniach Komisji Europejskiej dotyczących pomocy de minimis:

- rozporządzeniu KE nr 360/2012,
- rozporządzeniu KE nr 1407/2013 oraz
- rozporządzeniu Komisji Europejskiej (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis³⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem KE nr 1998/2006”).

W przypadku rozporządzenia KE nr 1998/2006, *de facto* wygasło ono z dniem 31 grudnia 2013 r., jednakże zgodnie z okresem przejściowym określonym w art. 5 ust. 3, pomoc de minimis na warunkach w nim określonych może być jeszcze udzielana w sześciomiesięcznym okresie przejściowym, tj. do dnia 30 czerwca 2014 r.

Należy przy tym zwrócić uwagę na rozbieżność warunków udzielania pomocy de minimis określonych w ww. rozporządzeniach Komisji Europejskiej. Przykładowo, w rozporządzeniu KE nr 1407/2013 brak jest już zakazu udzielania pomocy de minimis przedsiębiorcy w trudnej sytuacji ekonomicznej, podczas gdy w rozporządzeniu KE nr 360/2012 oraz rozporządzeniu KE nr 1998/2006 takie ograniczenie funkcjonuje, przez co w zakresie oceny sytuacji ekonomicznej w tych przypadkach nadal konieczna jest pełna weryfikacja trudności przedsiębiorcy w oparciu o kryteria określone w części B Formularza informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis (zwanego dalej „Formularzem”) oraz sprawozdania finansowe. W związku z powyższym uwzględnienie wszystkich warunków udzielania pomocy de minimis w jednym uniwersalnym Formularzu z szeregiem przypisów i wyjątków niewątpliwie wpłynęłoby niekorzystnie na jego przejrzystość, a tym samym trudności z jego prawidłowym wypełnianiem przez

¹⁾ Dz. Urz. UE L 114 z 26.4.2012.

²⁾ Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013.

³⁾ Dz. Urz. UE L Nr 379 z 28.12.2006.

wnioskodawców. Zamiast zatem obecnie obowiązującego jednego wzoru Formularza wprowadzono trzy odrębne, z których każdy będzie miał zastosowanie do jednego z trzech rozporządzeń Komisji Europejskiej. Taki sposób ujęcia zamiast jednego uniwersalnego wzoru Formularza, wpłynie z pewnością na przejrzystość i czytelność przedstawianych informacji, biorąc pod uwagę fakt, iż warunki z poszczególnych rozporządzeń Komisji Europejskiej niekiedy różnią się od siebie. Zgodnie z treścią załącznika nr 1 do przedmiotowej nowelizacji, dotychczasowy Formularz będzie miał zastosowanie jedynie do rozporządzenia KE nr 1998/2006. Jednocześnie dodano załączniki 2 i 3, w których określone zostały wzory Formularzy odnoszące się odpowiednio do rozporządzenia KE nr 360/2012 oraz rozporządzenia KE nr 1407/2013.

W odniesieniu do wprowadzanych zmian należy zauważyć, iż w rozporządzeniu KE nr 1407/2013 zdefiniowano pojęcie tzw. „jednego przedsiębiorstwa” w stosunku do którego zastosowanie ma jeden limit pomocy de minimis. W orzecznictwie unijnym wielokrotnie wyrażano pogląd, iż podmioty o złożonej strukturze, na które składa się wiele powiązanych ze sobą jednostek o odrębnej osobowości prawnej, należy traktować jak jednolity organizm gospodarczy, do którego zastosowanie powinien mieć jeden limit pomocy de minimis. Wszystkie zatem podmioty, które są kontrolowane (prawnie lub faktycznie) przez ten sam podmiot, należy traktować jako jedno przedsiębiorstwo⁴⁾. Dotychczas jednak na gruncie przepisów dotyczących pomocy de minimis nie było *expressis verbis* definicji pojęcia takiego „jednego przedsiębiorstwa”. W związku z powyższym w art. 2 ust. 2 rozporządzenia KE nr 1407/2013 na potrzeby kumulacji pomocy de minimis zdefiniowano pojęcie jednego przedsiębiorstwa. Zgodnie z nim, za jedno przedsiębiorstwo uznaje się wszystkie przedsiębiorstwa pozostające ze sobą w jednej z następujących relacji:

- jedno przedsiębiorstwo posiada w drugim przedsiębiorstwie większość praw głosu akcjonariuszy lub udziałowców,
- jedno przedsiębiorstwo ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innego przedsiębiorstwa,
- jedno przedsiębiorstwo ma prawo wywierać dominujący wpływ na inne przedsiębiorstwo zgodnie z umową zawartą z tym przedsiębiorstwem lub postanowieniami w jego akcie założycielskim lub umowie spółki,
- jedno przedsiębiorstwo, które jest akcjonariuszem lub udziałowcem innego przedsiębiorstwa, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami lub udziałowcami tego przedsiębiorstwa, większość praw głosu akcjonariuszy lub udziałowców tego przedsiębiorstwa,
- przedsiębiorstwo pozostaje w jakimkolwiek ze stosunków opisanych powyżej poprzez jedno inne przedsiębiorstwo lub kilka innych przedsiębiorstw.

W przypadku wystąpienia jednego z ww. powiązań między dwoma lub więcej podmiotami powinny być one traktowane jako „jedno przedsiębiorstwo”, któremu przysługuje jeden limit pomocy de minimis. Mając powyższe na uwadze w proponowanym brzmieniu § 2 ust. 1 pkt 1 lit. i) rozporządzenia zobowiązano wnioskodawców ubiegających się o pomoc de minimis do przedstawiania informacji o ich powiązaniach z innymi przedsiębiorstwami. Jednocześnie w części A wszystkich trzech Formularzy dodano pkt 10 zawierający pytania o takie powiązania podmiotu ubiegającego się o pomoc de minimis z innymi przedsiębiorstwami. W przypadku wystąpienia przynajmniej jednego z powiązań wskazanych w tym punkcie, wnioskodawca dodatkowo zobowiązany zostanie do przedstawienia zaświadczeń lub oświadczeń, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach

⁴⁾ Wyrok TSUE z 2002 r. w sprawie C-382/99 Niderlandy przeciwko Komisji, Rec. s. I-5163.

dotyczących pomocy publicznej oraz numerów NIP dotyczących wszystkich powiązanych z nim przedsiębiorstw.

Pomimo, że pojęcie „jednego przedsiębiorstwa” zostało literalnie wprowadzone od dnia 1 stycznia 2014 r. w rozporządzeniu KE nr 1407/2013, istnieje również konieczność odnoszenia tej zasady do rozporządzenia KE nr 1998/2006 oraz rozporządzenia KE nr 360/2012. Zasada ta bowiem była już od dawna akcentowana w orzecznictwie sądów unijnych oraz Komisji Europejskiej.

Ponadto we wzorach wszystkich trzech Formularzy w pkt 5 wprowadzono zasadę, zgodnie z którą w przypadku wspólników spółki cywilnej lub osobowej, którzy wnioskuje o pomoc de minimis w związku z działalnością prowadzoną w tej spółce, należy podać dane dotyczące nazwy, adresu siedziby i numeru identyfikacji podatkowej tej spółki. Ze względu na fakt, że beneficjentem pomocy, w przypadku gdy o pomoc wnioskuje wspólnik spółki cywilnej i osobowej w związku z jej działalnością, jest spółka oraz w celu zapewnienia przejrzystości oraz właściwego ewidencjonowania i raportowania przedmiotowej pomocy, konieczne jest uzyskanie informacji o nazwie, adresie siedziby i numerze identyfikacji podatkowej spółki.

Należy również zauważyć, że w rozporządzeniu KE nr 1407/2013 sprecyzowano reguły kumulowania pomocy de minimis udzielanej wnioskodawcom, którzy przejęli inne przedsiębiorstwa, powstałe w wyniku połączenia się co najmniej dwóch przedsiębiorstw, czy też powstałe w wyniku podziału innego przedsiębiorstwa. Dotychczas przepisy unijne nie regulowały wprost kwestii konieczności uwzględniania pomocy de minimis udzielonej wcześniej przedsiębiorstwom ulegającym przekształceniom w limicie pomocy de minimis. W art. 3 ust. 8 rozporządzenia KE nr 1407/2013 wskazano więc, że w przypadku połączenia lub przejęcia przedsiębiorstw, w celu ustalenia, czy nowa pomoc de minimis dla nowego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa przejmującego nie przekracza odpowiedniego pułapu, należy uwzględnić wszelką wcześniejszą pomoc de minimis przyznaną któremukolwiek z łączących się przedsiębiorstw. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 9 ww. rozporządzenia, w przypadku gdy przedsiębiorstwo podzieli się na co najmniej dwa osobne przedsiębiorstwa, pomoc de minimis przyznaną przed podziałem przydziela się przedsiębiorstwu, które z niej skorzystało. Jeżeli taki przydział jest niemożliwy, pomoc de minimis przydziela się proporcjonalnie na podstawie wartości księgowej kapitału podstawowego nowych przedsiębiorstw zgodnie ze stanem na dzień wejścia podziału w życie. W związku z powyższym w proponowanym brzmieniu § 2 ust. 1 pkt 1 lit. j) rozporządzenia oraz w pkt 11 wszystkich trzech Formularzy zobowiązano wnioskodawców do przedstawiania informacji o fakcie wcześniejszego połączenia, przejęcia lub powstania w wyniku podziału. W przypadku wskazania w pkt 11 Formularza, iż wnioskodawca w ciągu bieżącego roku podatkowego oraz okresu dwóch poprzedzających lat podatkowych powstał wskutek połączenia przynajmniej dwóch przedsiębiorstw lub w wyniku przejęcia innego przedsiębiorstwa, do Formularzy należy dołączyć zaświadczenia lub oświadczenie, o których mowa w art. 37 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej oraz numery NIP dotyczące wszystkich połączonych lub przejętych przedsiębiorstw. W przypadku natomiast zaznaczenia w pkt 10 Formularzy faktu powstania wnioskodawcy w ww. okresie w wyniku podziału innego przedsiębiorstwa, do Formularzy należy dołączyć zaświadczenia lub oświadczenie, dotyczące pomocy de minimis udzielonej przedsiębiorstwu istniejącemu przed podziałem w odniesieniu do przejmowanej przez wnioskodawcę działalności. Jeśli taki podział będzie niemożliwy, do Formularzy należy dołączyć oświadczenie o pomocy de minimis ustalonej proporcjonalnie do wartości księgowej kapitału podstawowego wnioskodawcy zgodnie ze stanem na dzień wejścia w życie podziału.

Podobnie jak w przypadku zasady dotyczącej kumulacji pomocy w ramach „jednego przedsiębiorstwa”, tak i tu zdecydowano o wprowadzeniu konieczności weryfikacji limitu

pomocy de minimis przy przekształceniach również w odniesieniu do pomocy udzielanej w oparciu o rozporządzenie KE nr 1998/2006 oraz rozporządzenie KE nr 360/2012.

W § 2 ust. 3 rozporządzenia wprowadzono zmianę polegającą na zwolnieniu z obowiązku przekazywania informacji o sytuacji ekonomicznej oraz sprawozdań finansowych wnioskodawców ubiegających się o pomoc de minimis udzielaną na warunkach określonych w rozporządzeniu KE nr 1407/2013. Należy bowiem zauważyć, iż w odróżnieniu od rozporządzenia KE nr 1998/2006 oraz rozporządzenia KE nr 360/2012, nie wyklucza ono możliwości udzielania pomocy de minimis przedsiębiorcom znajdującym się w trudnej sytuacji ekonomicznej, co oznacza, iż taka sytuacja nie jest przeszkodą w udzielaniu pomocy de minimis. Zgodnie jednak z art. 4 ust. 3 i 4 rozporządzenia KE nr 1407/2013, pomoc w formie pożyczek lub gwarancji nie może być uznana za przejrzystą w przypadku wnioskodawców, którzy są przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego lub spełniają określone prawem krajowym kryteria objęcia takim postępowaniem na wniosek wierzycieli. Ponadto w przypadku dużych przedsiębiorstw pomoc de minimis udzielana w ww. formach może być uznana za przejrzystą tylko w przypadku wnioskodawców znajdujących się w sytuacji ekonomicznej porównywalnej co najmniej z oceną kredytową B-. W odniesieniu zatem do pomocy udzielanej w formie pożyczek lub gwarancji na warunkach określonych w rozporządzeniu KE nr 1407/2013 w dodanym do rozporządzenia przepisie § 2 ust. 4 lit. b) wprowadzono obowiązek przedstawiania informacji o sytuacji ekonomicznej oraz przekazywania sprawozdań finansowych. W związku z powyższym część B Formularza dotyczącego rozporządzenia KE nr 1407/2013 wypełniania będzie jedynie przez wnioskodawców ubiegających się o pomoc de minimis udzielaną w formie pożyczki lub gwarancji. Natomiast w dodanym do rozporządzenia przepisie § 2 ust. 4 lit. a), w stosunku do wnioskodawców ubiegających się o pomoc de minimis udzielaną na warunkach określonych w rozporządzeniu KE nr 1407/2013, w przypadku której do ustalenia jej wartości konieczne jest określenie stopy referencyjnej wnioskodawcy, utrzymany zostanie obowiązek przekazywania przez nich sprawozdań finansowych. Przekazywane przez wnioskodawców sprawozdania finansowe umożliwiają bowiem podmiotom udzielającym pomocy de minimis, oprócz ustalenia sytuacji ekonomicznej wnioskodawcy, również ustalenie stopy referencyjnej, jaka będzie miała w jego przypadku zastosowanie. Należy bowiem zauważyć, iż do ustalenia prawidłowej wartości pomocy publicznej udzielanej w takich formach jak pożyczka, gwarancja, odroczenie terminu płatności czy rozłożenie płatności na raty, konieczne jest określenie stopy referencyjnej wnioskodawcy zgodnie z postanowieniami Komunikatu Komisji w sprawie zmiany metody ustalania stóp referencyjnych i dyskontowych (Dz. Urz. UE C 14 z 19.1.2008). Jednocześnie jednym z elementów stopy referencyjnej jest marża, której wielkość ustalana jest indywidualnie dla każdego przedsiębiorcy w oparciu o jego rating oraz poziom zabezpieczeń stosowany przez podmiot udzielający pomocy.

Ponadto część C we wszystkich trzech Formularzach, dotyczącą prowadzonej działalności gospodarczej (a tym samym sektorów/obszarów w których nie może być udzielana pomoc de minimis lub zastosowanie ma niższy limit pomocy de minimis), dostosowano odpowiednio do przypadków wskazanych we wszystkich trzech rozporządzeniach Komisji Europejskiej. Przede wszystkim w części C Formularza, odnoszącego się do rozporządzenia KE nr 1407/2013, zobowiązano wnioskodawców do przedstawiania informacji, czy prowadzą działalność gospodarczą w sektorze transportu drogowego towarów. Zgodnie bowiem z art. 3 ust. 2 rozporządzenia KE nr 1407/2013, pułap pomocy de minimis w wysokości 100 tys. EUR ma obecnie zastosowanie do przedsiębiorców prowadzących działalność jedynie w zakresie drogowego transportu towarów. Tym samym zawężone zostało stosowanie niższego pułapu pomocy de minimis w stosunku do rozporządzenia KE nr 1998/2006, w przypadku którego niższy pułap pomocy de minimis miał zastosowanie do pomocy udzielanej w całym sektorze transportu drogowego (pasażerskim i towarowym). Należy również zauważyć, iż rozporządzenie KE nr 360/2012 w art. 1 ust. 2 lit. g) wyklucza w ogóle możliwość udzielania

pomocy de minimis na jego podstawie na działalność gospodarczą prowadzoną w sektorze transportu drogowego towarów. W związku z powyższym w części C Formularza odnoszącego się do rozporządzenia KE nr 360/2012 również wprowadzone zostało pole dotyczące działalności wnioskodawcy w ww. sektorze. Ponieważ w rozporządzeniu KE nr 1407/2013 sektor węglowy nie jest już wykluczony z możliwości ubiegania się o pomoc de minimis, zrezygnowano z tego pytania w części C Formularza odnoszącego się do tego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia KE nr 360/2012, pomocy de minimis udzielanej na warunkach w nim określonych nie można łączyć z żadną rekompensatą w odniesieniu do tych samych usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (UOIG), bez względu na to, czy stanowi ona pomoc państwa, czy też nie. W związku z powyższym zasadne jest podawanie przez wnioskodawcę w Formularzu dotyczącym rozporządzenia KE nr 360/2012, czy udzielona mu została wcześniej taka rekompensata. W związku z powyższym w § 2 w ust. 1 nowelizowanego rozporządzenia dodano pkt 5 zobowiązujący wnioskodawcę ubiegającego się o pomoc de minimis udzielaną na warunkach określonych w rozporządzeniu KE nr 360/2012 do przedstawienia również informacji o udzielonej mu rekompensacie z tytułu świadczenia UOIG w odniesieniu do tej samej usługi, w związku z którą wnioskodawca ubiega się o pomoc de minimis. Jednocześnie w Formularzu dotyczącym rozporządzenia KE nr 360/2012 dodana została część E, w której wnioskodawca przedstawiać będzie informacje o otrzymanej rekompensacie w odniesieniu do tej samej usługi w związku z którą ubiega się on o pomoc de minimis i to niezależnie od tego, czy stanowiła ona pomoc publiczną czy też nie. Należy również zauważyć, iż zgodnie z pkt 15 preambuły do rozporządzenia KE nr 360/2012 ww. warunek nie dotyczy przypadku, w którym wcześniejsza rekompensata udzielona została również jako pomoc de minimis. W związku z powyższym w części E Formularza dotyczącego rozporządzenia KE nr 360/2012 wprowadzono pytanie, czy rekompensata w odniesieniu do tej samej usługi, w związku z którą wnioskodawca ubiega się o pomoc de minimis, udzielona została na warunkach określonych w ww. rozporządzeniu.

Jednocześnie instrukcję wypełnienia tabeli w części D wszystkich trzech Formularzy dostosowano do aktualnego brzmienia przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej, informacji o nieudzieleniu takiej pomocy oraz sprawozdań o zaległościach przedsiębiorców we wpłatach świadczeń należnych na rzecz sektora finansów publicznych (Dz. U. Nr 153, poz. 952, z późn. zm.), które w tym zakresie było nowelizowane na początku 2013 r. Zmiany polegają na wprowadzeniu nowego sposobu wypełniania pkt 3a – 3f tabeli w części D Formularza oraz zaktualizowaniu przeznaczeń pomocy w pkt 7 tej samej tabeli.

W pkt 7 instrukcji doprecyzowano ponadto, iż kod „elt” dotyczy zarówno pomocy de minimis w sektorze transportu drogowego udzielanej zgodnie z rozporządzeniem KE nr 1998/2006 jak i pomocy de minimis w sektorze transportu drogowego towarów udzielanej zgodnie z rozporządzeniem KE nr 1407/2013. Możliwość wskazania jako przeznaczenia pomocy publicznej w ramach kodu „elt” również pomocy de minimis udzielonej w sektorze transportu drogowego towarów, wynika z faktu, iż zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia KE nr 1407/2013 pułap pomocy de minimis w wysokości 100 tys. EUR ma od dnia 1 stycznia 2014 r. zastosowanie wyłącznie do przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie drogowego transportu towarów. W pkt 7 instrukcji wprowadzono ponadto nowe pole (kod „elc”) dotyczące pomocy de minimis stanowiącej rekompensatę za realizację usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym udzielanej zgodnie z rozporządzeniem KE nr 360/2012. Możliwość wskazywania ww. przeznaczenia pomocy (w ramach kodu „elc”) wprowadzona została już wcześniej do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 2008 r. w sprawie sprawozdań o udzielonej pomocy publicznej, informacji o nieudzieleniu takiej pomocy oraz sprawozdań o zaległościach przedsiębiorców we wpłatach świadczeń należnych

na rzecz sektora finansów publicznych. Jednocześnie przy najbliższej nowelizacji ww. rozporządzenia sprawozdawczego doprecyzowane zostanie w nim, iż kod „elt” dotyczy zarówno pomocy de minimis udzielanej w sektorze transportu drogowego zgodnie z rozporządzeniem KE nr 1998/2006, jak i pomocy de minimis w sektorze transportu drogowego towarów udzielanej zgodnie z rozporządzeniem KE nr 1407/2013.

Termin wejścia w życie nowelizacji rozporządzenia określony został na dzień następujący po dniu ogłoszenia. Biorąc pod uwagę, iż rozporządzenie KE nr 360/2012 obowiązuje od dnia 29 kwietnia 2012 r., a rozporządzenie KE nr 1407/2013 od dnia 1 stycznia 2014 r., zasadne jest jak najszybsze wejście w życie przedmiotowej nowelizacji, w celu zlikwidowania istniejących wątpliwości i niejasności prawnych w zakresie informacji przedstawianych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis. Ponadto, jak najszybsze wejście w życie nowelizacji konieczne jest ze względu na potrzebę zapewnienia przestrzegania warunków udzielania pomocy de minimis określonych we wszystkich trzech rozporządzeniach Komisji Europejskiej. Jednocześnie należy zauważyć, iż część wprowadzanych zmian, m.in. w zakresie informacji dotyczących sytuacji ekonomicznej wnioskodawcy, jest korzystna zwłaszcza dla przedsiębiorców, w stosunku do których zmniejszy się ilość wymaganych do przedstawienia informacji. Przykładowo, wnioskodawca ubiegający się o pomoc de minimis w oparciu o rozporządzenie KE 1407/2013 nie będzie już musiał wypełniać tabeli zawartej w części B Formularza oraz poza pewnymi wyjątkami – przedkładać sprawozdań finansowych. Analogicznie, wprowadzane zmiany odciążą podmioty udzielające pomocy de minimis od analizy części informacji. Wejście w życie rozporządzenia z dniem ogłoszenia nie stoi w sprzeczności z zasadami demokratycznego państwa prawnego.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych wymagających notyfikacji w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Ocena skutków regulacji

I. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Celem przedmiotowej nowelizacji jest przede wszystkim dostosowanie zakresu informacji, które powinny zostać przekazane podmiotowi udzielającemu pomocy de minimis przez podmiot ubiegający się o taką pomoc, do przepisów rozporządzenia KE nr 360/2012 oraz rozporządzenia KE nr 1407/2013.

II. Skutki wprowadzenia regulacji

1. Wpływ regulacji na sytuację podmiotów, na które oddziałuje projekt

Projekt rozporządzenia oddziałuje na podmioty ubiegające się o pomoc de minimis zobowiązane do udzielenia informacji o uzyskanej pomocy.

2. Zakres konsultacji społecznych

W związku z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Projekt został również zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej RCL w zakładce „Rządowy proces legislacyjny”.

Projekt zostanie skonsultowany z Prezesem Zarządu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Prezesem Polskiej Agencji Rozwoju Przedsiębiorczości, Prezesem Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, Prezesem Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych S.A, Prezesem Zarządu Agencji Rozwoju Przemysłu S.A, Prezesem Krajowej Izby Gospodarczej, Prezydentem Konfederacji Pracodawców Polskich, Prezydentem Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych, Prezesem Zarządu Business Centre Club, Prezesem Zarządu Związku Banków Polskich oraz Prezesem Krajowej Izby Biegłych Rewidentów.

Z uwagi na fakt, iż uregulowania zawarte w projekcie rozporządzenia dotyczą funkcjonowania jednostek samorządu terytorialnego, przedmiotowy projekt zostanie przekazany do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego przy Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji, celem zgłoszenia ewentualnych uwag.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wdrożenie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa. Projektowane rozporządzenie nie stanowi bowiem bezpośredniej podstawy udzielania pomocy publicznej.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przyjęcie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przyjęcie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Przyjęcie przedmiotowego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

7. Źródła finansowania

Wejście w życie rozporządzenia nie wymaga finansowania.